

Det som jag sörjer kanske mest
är att min passion lutar farligt nära
ren stiltje

även om det dröjer innan det är dags för avtackning
kan jag inte länge förneka att jag
tacklat av

det är hemskt att förlora sin själ
men värre är att det pågått så länge
nästan helt utan motstånd

det rör mig varken i ryggen
i tanken eller någon annanstans
där ett par bleka liter blod pulserar

om jag skulle hålla ut mina kubikcentimetrar i fyrfärg
täcker jag kanske bara ett liggande ark
om du har tur

bortsett från ett ursäktande sidhuvud och
en ständigt släpande sidfot
har jag i löjligt smala marginaler
krafat ner lite kyssar och smek

mina läppar rör dig sakta runt din utandning

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Igot Tochange med Poeter.se id #13580 innehar upphovsrätten